

اثرات افطار با آب ولرم از زبان پیامبر اعظم(ص)

پیامبر اکرم (ص) با شیرینی و حلوا افطار می‌کرد و اگر آن را نمی‌یافت با آب ولرم افطار می‌کرد و می‌فرمود: آن باعث پاکیزگی کبد و معده است و دهان را خوشبو می‌کند، ریشه دندان و دید چشم را تقویت می‌کند.

پیامبر اکرم (ص) با شیرینی و حلوا افطار می‌کرد و اگر آن را نمی‌یافت با آب ولرم افطار می‌کرد و می‌فرمود: آن باعث پاکیزگی کبد و معده است و دهان را خوشبو می‌کند، ریشه دندان و دید چشم را تقویت می‌کند.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، یکی از نکاتی که از سیره ائمه اطهار (ع) برمی‌آید چگونگی و نحوه افطار کردن آنها در ماه مبارک رمضان است.

از پیامبر (ص) و ائمه اطهار(ع) ادعیه خاصی در وقت افطار نقل شده است از جمله اینکه امام صادق (ع) می‌فرمایند که پیامبر (ص) در زمان افطار این دعا را می‌خواندند: «اللهم لك صمنا و علی رزقک افطرنّا فتقبله منا: بار خدایا برای تو روزه گرفتیم و بر روزی تو افطار کردیم، پس آن را از ما بپذیر.

امیرالمؤمنین علی (ع) در زمان افطار می‌فرمودند: اللهم لك صمنا و علی رزقک افطرنّا فتقبله منا انک انت و السميع العلیم: خدایا برای تو روزه داشتیم، و بر روزی تو افطار کردیم. پس آن را از ما قبول نما، همانا که تو شنوا و دانایی.

از برخی ائمه (ع) نیز نقل شده که روزه خود را با مواد غذایی از جمله خرما، نمک یا آب افطار می‌کردند، به طور مثال از امام باقر (ع) نقل شده است که پیامبر اکرم (ص) با آب و خرما، و یا آب و رطب افطار می‌کردند (رطب غیر از خرما است). البته اگر آن حضرت شیرینی و حلوا نمی‌یافتند با آن افطار و گاهی با شکر که از نی گرفته می‌شد، افطار می‌کرد.

امام صادق (ع) می‌فرمایند: پیامبر اکرم (ص) با شیرینی و حلوا افطار می‌کرد و اگر آن را نمی‌یافت با آب ولرم افطار می‌کرد و می‌فرمود: آن باعث پاکیزگی کبد و معده است و دهان را خوشبو می‌کند، ریشه دندان و دید چشم را تقویت می‌کند بنابراین از مجموعه روایات استفاده می‌شود که آن حضرت - در صورت امکان- با یک ماده شیرینی مثل حلوا، خرما و در صورت نبود آنها با آب نیمه گرم و ولرم افطار می‌کردند.

سید بن طاووس از امام باقر(ع) نقل می‌کند که حضرت علی(ع) دوست داشت که با شیر افطار کند.

اهل بیت عصمت و طهارت (ع) علاوه بر آنکه خود موفق به تلاوت قرآن بودند دیگران را به تلاوت آن سفارش می‌کردند و گاه نسبت به تلاوت بعضی سوره‌ها در بعضی از شبها عنایت خاصی از خود نشان می‌دادند.

«وہب» از امام صادق (ع) می‌پرسد که خوب است در ماه رمضان در چند روز قرآن خوانده شود؟ حضرت فرمود: در سه روز به بالا. امام باقر(ع) نیز فرمود: «لکل شیء ربیع و ربیع القرآن شهر رمضان: هر چیزی بهاری دارد و بهار قرآن ماه رمضان است.

براساس سیره ائمه (ع) از بین سوره‌های قرآن به تلاوت سوره‌های عنکبوت و روم، سوره قدر در وقت سحر و افطار و سوره دخان سفارش شده است.

*منابع:

- الکافی من لایحضره الفقیه

- تهذیب الاحکام، شیخ طوسی

- بحارالانوار